

her ved Lov, saa er det uden Hensyn til særlige Forhold og Omstændigheder, at der gives Vedkommende en juridisk Ret til Pension, til hvad der efter Pensionsloven vil være at tillægge dem, forsaavidt de ere fast ansatte. Men der er ogsaa en anden Betragtning, der leder mig. Dersom man vil have, at det skal have Betydning, at man efterhaanden undlader at give fast Ansættelse ved de Embeder, hvori Embedsmændene hidtil have haft fast Ansættelse, dersom man vil see at komme bort derfra, saa nytter dette dog ikke, naar man viser Embedsmændene at de desuagtet maae betragtes som havende berettiget Fordring paa gennem særlig Lov at faae Pensionsret; thi saa vil man kunde vinde, at man giver ud med den ene Haand, hvad man tager med den anden, saa opnaar man ikke det; man vil opnaar ved at indskrænke kongelig Ansættelse. Dersom man, uagtet man vil indskrænke kongelig Udnævnelse, oftere vil gjøre det Experiment ved særegen Lov at give de paagældende Embedsmænd Pension, saa kan man ligesaa godt give dem kongelig Udnævnelse og fast Ansættelse strax, thi man opnaar da slet Intet. Men lader os vise, at det er Alvor, og at vi ville gjøre Besparelser i den Henseende. Naar vi see hen til, at Pensionsbyrden i Danmark er 1 Million Rd. foruden extraordinært 600,000 Rd., som — idet det vel efterhaanden noget svinder — vil blive udgivet, saa troer jeg, at man vil indromme, at man selv om det kun kom til at gjælde for 7—8 Mænd, gjør Uret i ved en almindelig Lovbestemmelse at give disse Embedsmænd en juridisk Ret, som de ikke have haft ved deres Ansættelse; og som de ikke have haft nogensteds grundet Ret til at vente. Hermed skal jeg anbefale Udvalgets Fleertals Forslag.

Bille: Dersom den Indstilling, at Udskrivningscheferne ikke skulde have fast Ansættelse, stod i Forbindelse med en Betragtning, som gik ud paa, at det overhovedet ikke var i sin Orden at give Statskjenere, der forestode den Art Forretninger, fast Ansættelse, saa kunde jeg nogenlunde forstaae det Resultat, hvortil Udvalgets Fleertal er kommet; men dette er ikke de Motiver, hvorpaa Forslaget

er bygget, ikke de Motiver, som Thinget kjender gennem Betænkningen. Motiveringer i Betænkningen gaaer ud paa, at man uden Fremtiden seer en eller anden fjern Mulighed for en forandret Ordning af Udskrivningsvæsenet, og at man derfor ikke vil give de nuværende fast Ansættelse. Det vil altsaa sees, at den Betragtning, som det ærede Medlem, der sidst satte sig, gjorde gjældende med Hensyn til, at det overhovedet var ønskeligt at komme bort fra fast Ansættelse, ikke finder nogen virkelig Anvendelse paa det her foreliggende Tilfælde. Jeg maa tilstaae, at den Betragtning, som overhovedet kan lede til at fravige den Beslutning, der for saa kort Tid siden er fattet i Værnepligtsloven, ligger mig overmaade fjernt, ja, at jeg slet ikke endnu har kunnet troe paa, at der er kommet den rette anskuelige Grund frem. Jeg seer ikke, at der i den Motivering, som er given, ligger nogensteds Grund for os til at gaae ind paa at forlade det Givne, og jeg maa formode, at de ærede Medlemmer ikke have været istand til ret at udtrykke deres virkelige Grunde; vi høre jo nu, at et æret Medlem af Fleertallet giver en Motivering, der er aldeles forskjellig fra den, som er nedlagt i Udvalgets Betænkning. Jeg stemmer for Lovforslaget uforandret paa dette Punkt. — Der er et af de Ændringsforslag, som knytte sig til denne Lov, som jeg har en særlig Forpligtelse til at tale for og anbefale til Thinget. Det er det Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at Revisionsbestemmelsen skal gaae heelt ud. Det er ikke saa mange Aar siden, at man første Gang gjorde den Opdagelse, at det var heisigtsmæssigt at indsætte en Revisionsbestemmelse i Lovene, og det er derfor muligt, at endel ærede Medlemmer endnu have Diet fæstet paa de Fordele, en saadan Bestemmelse kan medføre; men jeg troer, at en længere Tids Praxis — og vi behøve ikke at gaae meget frem i Tiden — snart vil opklare for os, at disse Fordele langt opveies af de meget væsentlige Mangler, som knytte sig dertil. Hvad skal en saadan Revisionsbestemmelse egentlig udrette? Behøver den Lovgivende Magt i nogen Lov en Bemyndigelse for sig selv til paany at tage et Spørgsmaal un-